ALTHOF
Accountants & Adviseurs

AAA's

Nieuwsbrief april 2026 twaalfde jaargang nummer 2

Gelezen:
" Niet blij waar je bent? Kom in beweging. Je bent geen boom."

Vrijdag 3 april, Goede vrijdag
Maandag 6 april, tweede paasdag
Maandag 27 april, koningsdag
Donderdag 14 mei, Hemelvaartsdag
Vrijdag 15 mei
Maandag 25 mei, tweede pinksterdag
Is ons kantoor gesloten.

Inkomstenbelasting/Toeslagen/Vennootschapsbelasting

Problemen met betalen? Gebruik de fiscus niet als bank

Op 19 maart 2026 debatteerde de Tweede Kamer over de stand van zaken bij de Belastingdienst. De bijbehorende Kamerbrief bevat belangrijke informatie voor iedere accountant en adviseur die ondernemers met betalingsproblemen begeleidt.
In dit artikel bespreken wij de kern van drie onderdelen uit die brief: de coronabelastingschulden, de stand van zaken bij de inning en het vernieuwde fiscale saneringsbeleid. Maar minstens zo belangrijk is de boodschap die wij al jaren in onze praktijk herhalen: gebruik de Belastingdienst niet als bank. Die boodschap is nu urgenter dan ooit.

Coronabelastingschulden: de stand per januari 2026

De coronabetalingsregeling loopt inmiddels ruim drie jaar. De cijfers laten zien dat het overgrote deel van de oorspronkelijke schuld is afgelost of anderszins afgewikkeld, maar dat er nog steeds een substantieel bedrag openstaat.
Van de oorspronkelijke € 48 miljard aan coronabelastingschuld resteerde op 28 januari 2026 nog € 3,7 miljard bij 95.000 ondernemers die nog actief in de regeling zitten. Daarnaast zijn 93.000 ondernemers uit de regeling gevallen, met een openstaande schuld van € 5,1 miljard. Van dat bedrag is € 1,1 miljard oninbaar geleden en bevindt € 848 miljoen zich in insolventieprocedures.
Eind 2025 liep ongeveer een kwart van de ondernemers met een coronabetalingsregeling achter met betalen. Dit levert een continue stroom aan extra handmatig werk op voor de Belastingdienst. De insteek is om zoveel mogelijk ondernemers in de regeling te houden, omdat dit gunstiger is dan dwanginvordering, zowel voor de ondernemer als voor de Belastingdienst.

Inning onder druk: meer werk dan capaciteit

De Belastingdienst kampt al langere tijd met een structureel capaciteitsprobleem bij de invordering. Er is simpelweg meer werkaanbod dan beschikbare capaciteit. Dit leidt tot oplopende werkvoorraden, met name bij dwanginvordering en bij het leveren van maatwerk, zoals betalingsregelingen en saneringsverzoeken.
Voor 2026 neemt de Belastingdienst aanvullende maatregelen. Ten eerste krijgen klantverzoeken (zoals verzoeken om uitstel van betaling) prioriteit. Ten tweede wordt geïnvesteerd in digitale ondersteuning, waaronder het 'Overzicht Betalen & Ontvangen' waarmee burgers inzicht krijgen in hun schuldpositie.

Ten derde worden aanbodbeperkende maatregelen ingevoerd: vorderingen die al lang openstaan en waar de inningskans gering is, worden administratief geparkeerd. Dit is nadrukkelijk géén kwijtschelding: de vorderingen blijven invorderbaar en verrekening of geautomatiseerde inning blijft mogelijk.
Wat betekent dit voor de praktijk? De Belastingdienst richt haar schaarse capaciteit op de gevallen waar de kans op betaling het grootst is. Wie als ondernemer denkt dat de Belastingdienst het toch te druk heeft om achter hem aan te komen, vergist zich. Belastingschulden worden nooit generiek kwijtgescholden, zo benadrukt de staatssecretaris expliciet.

Vernieuwd fiscaal saneringsbeleid per 1 januari 2027
Het fiscale saneringsbeleid wordt per 1 januari 2027 op drie punten gewijzigd. Ten eerste wordt in de regelgeving (in plaats van uitsluitend in de Leidraad Invordering 2008) vastgelegd dat de ontvanger kan toestaan dat zogenoemde 'speciale schuldeisers' niet hoeven toe te treden tot het saneringsakkoord. Denk aan banken voor zover hun vordering gedekt is door pand- of hypotheekrecht. Daarnaast wordt onderzocht hoe om te gaan met situaties waarin een belastingschuldige veel crediteuren heeft met relatief kleine vorderingen.
Ten tweede wordt verduidelijkt welke belastingschulden in het saneringsakkoord kunnen worden betrokken en welke fiscale verplichtingen tijdens de behandeling tijdig en volledig moeten worden voldaan. Belangrijk daarbij: een ondernemer die om sanering verzoekt, mag vorderingen met een factuurdatum na de datum van indiening van het verzoek voldoen zonder dat dit het akkoord in gevaar brengt.
Ten derde krijgt de belastingschuldige de mogelijkheid om bij zijn verzoek om kwijtschelding zelf een peildatum te kiezen, mits die peildatum ligt vóór de dag van indiening van het verzoek. Dit biedt meer flexibiliteit en vergroot de kans op een succesvol akkoord.
Deze wijzigingen zijn relevant voor iedere adviseur die betrokken is bij herstructurerings- en saneringstrajecten. Ze sluiten aan bij de WHOA-praktijk en bieden meer ruimte voor maatwerk.

De fiscus is geen bank
Nu de relevante beleidscontext geschetst is, komen wij bij de kern van dit artikel. In onze praktijk zien wij het keer op keer: ondernemers met betalingsproblemen betalen eerst hun leveranciers, hun verhuurder en hun personeel, en laten de Belastingdienst als laatste staan. De redenering is begrijpelijk: als je de leverancier niet betaalt, levert hij niet meer, en dan kun je niet produceren. Als je de verhuurder niet betaalt, sta je op straat. Maar de Belastingdienst is geen geduldig kredietloket. Tijdens de coronacrisis was de situatie tijdelijk anders. De Belastingdienst verleende massaal bijzonder uitstel van betaling en ondernemers kregen de ruimte om andere crediteuren voorrang te geven. Die uitzonderlijke situatie is voorbij. De reguliere spelregels gelden weer volop, inclusief alle consequenties die daaraan verbonden zijn.

Een voorbeeld uit de praktijk
Stel: een handelsbedrijf heeft te maken met teruglopende omzet als gevolg van verstoorde handelsketens door het Midden-Oostenconflict. De BTW-aangifte over het vierde kwartaal moet worden betaald, maar de ondernemer besluit eerst een grote bestelling te plaatsen bij een niet-cruciale leverancier (bijvoorbeeld nieuwe kantoormaterialen of een voorraad accessoires waar op dat moment geen directe vraag naar is) en betaalt die factuur vóór de BTW-schuld. De ondernemer redeneert: 'Die leverancier heb ik nodig voor de relatie, de Belastingdienst kan wel even wachten.'
Dit is een klassieke fout met potentieel verstrekkende gevolgen. Door bewust een niet-essentiële crediteur te betalen ten koste van de Belastingdienst, creëert de bestuurder een situatie die kan worden aangemerkt als selectieve betaling. En juist die selectieve betaling kan leiden tot bestuurdersaansprakelijkheid.

Het juridische kader: waarom selectief betalen risicovol is
Artikel 36 Invorderingswet 1990: meldingsplicht betalingsonmacht. Zodra een rechtspersoon niet meer in staat is om loonheffing of omzetbelasting te betalen, is het bestuur verplicht dit onverwijld te melden bij de ontvanger van de Belastingdienst. 'Onverwijld' betekent in de praktijk: uiterlijk binnen twee weken na het verstrijken van de betalingstermijn. Wordt deze melding niet of niet tijdig gedaan, dan geldt het wettelijk vermoeden dat de niet-betaling het gevolg is van kennelijk onbehoorlijk bestuur, en is iedere bestuurder hoofdelijk aansprakelijk voor de belastingschuld. De bewijslast verschuift dan naar de bestuurder.
Artikel 2:248 BW: bestuurdersaansprakelijkheid bij faillissement. Indien het tot een faillissement komt, kan de curator bestuurders aansprakelijk stellen voor het tekort in het faillissement wanneer sprake is van kennelijk onbehoorlijke taakvervulling. Het selectief betalen van schuldeisers, in het bijzonder het bewust benadelen van de Belastingdienst ten gunste van andere crediteuren, kan door een curator worden aangemerkt als kennelijk onbehoorlijk bestuur.
Artikel 2:9 BW: interne aansprakelijkheid van bestuurders. Bestuurders zijn jegens de rechtspersoon verplicht tot een behoorlijke vervulling van hun taak. Selectief betalen van schuldeisers terwijl de vennootschap in betalingsnood verkeert, kan worden beschouwd als een ernstig verwijtbare handeling in de zin van dit artikel.
Artikel 3:45 BW: de actio pauliana. Wanneer een ondernemer een bepaalde schuldeiser bevoordeelt en daarmee verhaalsmogelijkheden aan de onderneming onttrekt en als zodanig andere schuldeisers benadeelt, kan dit onder omstandigheden paulianeus zijn en tot vernietiging van de rechtshandeling leiden.

Geen specifieke regeling voor het Midden-Oostenconflict
Het is begrijpelijk dat ondernemers die worden geraakt door de economische gevolgen van het Midden-Oostenconflict, of door de recente invoerheffingen van de Verenigde Staten, hopen op coulance van de Belastingdienst, vergelijkbaar met de coronaperiode. Die vergelijking gaat echter niet op. De Belastingdienst heeft geen specifieke uitstel- of kwijtscheldingsregeling geïntroduceerd voor de effecten van dit conflict. De reguliere instrumenten zijn en blijven van toepassing.
Dat betekent niet dat er geen opties zijn. Maar het vereist wél dat de ondernemer tijdig in actie komt.

De volgende instrumenten staan ter beschikking:
Uitstel van betaling: een ondernemer kan bij de ontvanger een verzoek indienen voor uitstel van betaling of een betalingsregeling (artikel 25 Invorderingswet 1990). Cruciaal is dat lopende verplichtingen tijdig worden voldaan.
Minnelijk saneringsakkoord: als de betalingsproblemen structureel zijn, kan de ondernemer samen met een adviseur een minnelijk saneringsakkoord aanbieden aan alle schuldeisers, inclusief de Belastingdienst (artikel 26 Invorderingswet 1990).
WHOA (Wet Homologatie Onderhands Akkoord): bij een dreigende insolventiesituatie biedt de WHOA (artikelen 370 e.v. Faillissementswet) de mogelijkheid om een onderhands akkoord aan te bieden dat, na homologatie door de rechtbank, ook tegenstemmende schuldeisers bindt. Dit instrument is bij uitstek geschikt wanneer de Belastingdienst niet meewerkt aan een minnelijk akkoord.

Conclusie: tijdig handelen is de sleutel
De boodschap aan ondernemers en hun adviseurs is helder. Als je constateert dat je betalingsproblemen hebt en dat die situatie niet op redelijk korte termijn verandert, dan moet je in actie komen. Wachten, hopen en ondertussen de Belastingdienst als bank gebruiken is geen optie. Het is juridisch risicovol, het beperkt de mogelijkheden voor een sanering, en het kan leiden tot persoonlijke aansprakelijkheid van bestuurders.
De Belastingdienst heeft met het vernieuwde saneringsbeleid per 2027 laten zien dat er beweging is richting meer flexibiliteit en maatwerk. Maar die flexibiliteit werkt alleen als de ondernemer tijdig aan de bel trekt. Niet áls het te laat is, maar wanneer de eerste signalen zich aandienen.

Binnenkort nieuw rekeningnummer voor de Belastingdienst
De Belastingdienst en Dienst Toeslagen stappen dit jaar over van ING naar de Rabobank. Dat werd onlangs bekendgemaakt. Dat betekent dat de Belastingdienst per 1 mei 2026 een nieuw rekeningnummer heeft waarop organisaties betalingen moeten overmaken.
Het wisselen van bankrekeningnummer lijkt misschien veel gedoe voor een groot overheidsorgaan als de Belastingdienst, maar de reden erachter is simpel. Periodiek moet het betalingsverkeer van de Belastingdienst, Dienst Toeslagen en de Douane namelijk opnieuw worden ingekocht.
Het ministerie van Financiën heeft hiervoor een opdracht uitgezet, ofwel een aanbesteding uitgevoerd. De uitkomst van dit proces is dat Rabobank vanaf 1 mei 2026 het betalingsverkeer gaat uitvoeren voor de Belastingdienst en Dienst Toeslagen, en dat ING dit voor de Douane zal doen. Vandaar de overstap.
Bron: 'Rendement Online' - https://www.rendement.nl

Veranderingen vanaf 1 mei
Maar wat betekent dit in de praktijk voor organisaties? Tot 1 mei verandert er niets in het contact met de Belastingdienst en werkt de fiscus gewoon nog met de huidige rekeningnummers.
Daarna, vanaf 1 mei, vraagt de Belastingdienst om betalingen van bijvoorbeeld de loonheffingen, BTW, vennootschaps- en inkomstenbelasting op de nieuwe rekeningnummers te storten en maakt de Belastingdienst teruggaven over vanaf een nieuw nummer. Hierover vindt van tevoren communicatie plaats en de betreffende nummers worden ook in berichtgeving van de Belastingdienst opgenomen.
Bron: 'Rendement Online' - https://www.rendement.nl

Rekeningnummers aanpassen in administratie
Afhankelijk van de wijze waarop organisaties betalingen doen aan de fiscus, moeten zij mogelijk ook aanpassingen doen in de administratie. Vinden betalingen plaats via iDEAL of een automatisch incasso? Dan gaan deze betalingen automatisch naar de nieuwe rekeningnummers van de Belastingdienst.
Werkt een organisatie met internetbankieren, een papieren overboeking of een periodieke overboeking?

Automatische incasso.
U kunt uw motorrijtuigenbelasting, voorlopige aanslag inkomstenbelasting of voorlopige aanslag Zorgverzekeringswet via automatische incasso betalen. Dat is eenvoudiger en voorkomt boetes omdat u zo voorkomt dat u te laat bent. Sinds kort kunt u het rekeningnummer van uw automatische incasso zelf digitaal wijzigen.
Een stuk makkelijker, want tot nu toe moest hiervoor eerst een machtigingsformulier worden aangevraagd en opgestuurd. Wijzigen kan in het overzicht Betalen en ontvangen dat op uw persoonlijke pagina bij de Belastingdienst staat.
Wijziging treedt direct in. Een wijziging van uw rekeningnummer treedt direct in, want u kunt de wijziging niet op een later moment laten ingaan. Alleen als een wijziging vlak voor het moment van afschrijving is doorgegeven, kan afschrijving van het oude nummer nog voorkomen. Een wijziging kunt u ook via uw gemachtigde door laten geven. U krijgt altijd een schriftelijke bevestiging of een wijziging gelukt is. Digitaal uw rekeningnummer wijzigen, is overigens niet verplicht en kan ook nog schriftelijk.
Dan is het belangrijk dat ze vanaf 1 mei het nieuwe rekeningnummer gebruiken dat staat in de betaalinformatie die zij van de fiscus krijgen bij de belastingaanslag of rekening die ze moeten betalen. Het is in ieder geval handig om in de administratie oude rekeningnummers te vervangen door de nieuwe nummers. Bijvoorbeeld in het adresboek van internetbankieren.

Nieuw plan basisverzekering arbeidsongeschiktheid zzp'ers
Het kabinet-Jetten heeft het voorstel voor een verplichte verzekering voor zzp'ers bij arbeidsongeschiktheid aangepast en een plan ingediend voor een betaalbare basisverzekering.

Daarmee krijgen zelfstandigen de zekerheid van een uitkering na twee jaar ziekte tot maximaal het minimumloon.
Werknemers zijn vanwege hun betrekking in loondienst automatisch beschermd tegen de financiële gevolgen van arbeidsongeschiktheid via de Wet WIA. Voor andere werkenden, zoals zzp'ers geldt dat zij zelf het risico van langdurige arbeidsongeschiktheid moeten afdekken. Dat is niet voor elke zelfstandige een haalbare optie. Voor sommigen is het vanwege eerdere medische aandoeningen of een chronische ziekte relatief duur of zelfs onmogelijk zich te verzekeren. Ook leeftijd speelt een rol: hoe ouder, hoe hoger de premie. Op dit moment is driekwart van de zelfstandigen zonder personeel niet verzekerd tegen arbeidsongeschiktheid. Dat betekent dat zij geen vangnet hebben, terwijl zzp'ers in de bouw, industrie of metaal relatief veel risico lopen op een arbeidsongeval. En ziekte kan iedereen treffen.
Bron: 'Rendement Online' - https://www.rendement.nl

Twee jaar wachttijd voor uitkering bij arbeidsongeschiktheid
Omdat dit grote gevolgen kan hebben voor de druk op de zorg en het sociale vangnet, komt ook dit kabinet met een verplichte basisverzekering voor zzp'ers om zo een minimuminkomen te garanderen. De bruto premie van de basisverzekering wordt 5,4% van de winst, met een maximum van € 171 bruto per maand. Dit is berekend op basis van het wettelijk minimumloon van 2025. Voor de basisverzekering geldt een wachttijd van twee jaar. Dat betekent dat de zzp'er de eerste twee ziektejaren zelf moet opvangen, bijvoorbeeld via eigen vermogen, een private verzekering of een Broodfonds. Zelfstandigen die al een arbeidsongeschiktheidsverzekering hebben afgesloten en zelfstandigen met een bv, vallen niet onder de verplichting. De verplichte verzekering garandeert na twee jaar ziekte een uitkering ter hoogte van maximaal het wettelijke minimumloon. De uitkering wordt jaarlijks geïndexeerd.
Bron: 'Rendement Online' - https://www.rendement.nl

Transport
Eurovignet stopt per 1 juli 2026: terugvragen bzm nu al mogelijk
Vanaf 1 juli 2026 vervalt in Nederland de belasting zware motorrijtuigen (bzm). Daarmee eindigt ook de verplichting om voor het Nederlandse wegennet een Eurovignet aan te schaffen. Voor u betekent dit dat uw klanten met vrachtauto's zich moeten voorbereiden op veranderingen in zowel heffingen als administratieve verplichtingen.
Het Eurovignet blijft wel verplicht in Luxemburg en Zweden. Vrachtauto's die internationaal rijden moeten hier dus rekening mee houden.

Teruggaaf bzm nu al aan te vragen
Heeft uw klant een Eurovignet dat na 30 juni 2026 nog geldig is? Dan kan deze nu al een verzoek indienen tot teruggaaf bzm. Wachten tot de ingangsdatum is niet nodig.
De afhandelingstermijn is 6 tot 8 weken en de administratiekosten bedragen € 25. Dit bedrag wordt ingehouden op de teruggaaf. Adviseer klanten om tijdig te controleren welke vignetten doorlopen na de einddatum.

Vrachtwagenheffing vanaf 1 juli 2026
Vanaf 1 juli 2026 geldt de vrachtwagenheffing. De RDW neemt de uitvoering hiervan op zich. U leest meer op vrachtwagenheffing.nl.

MRB voor vrachtauto's gaat omlaag
Met de invoering van de vrachtwagenheffing geldt het Europese minimumtarief motorrijtuigenbelasting (mrb). Hierdoor betalen uw klanten minder mrb voor de vrachtauto. Kijk voor de tarieven op de internetsite van de Belastingdienst.

Gelezen:
“ Beer op de weg? Give him a hug!“

Bezoek ook eens onze website: www.althofaccountants.nl en/of www.dkaccountants.nl

Als u naar aanleiding van deze nieuwsbrief, of over andere zaken, nog vragen hebt, neemt u dan gerust contact met ons op.
U kunt ons bereiken op ons algemeen telefoonnummer 0512-334150.
Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden wij geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden.